

Dagblad de Limburger 14 juni 2004

Recensie door Jos Frusch

Beluisterd: Residentie Orkest o.l.v. James MacMillan met Ives, Simons en MacMillan

Locatie: Anton Philipszaal Den Haag

“Minder is meer”

Slagwerker Wim Vos en componist Marijn Simons werden vrijdagavond uitbundig gefêteerd in de Anton Philipszaal in Den Haag. De eerste omdat hij bij de wereldpremière van het *Concerto Fabuleux* voor orkest en slagwerk van de Geleense componist meesterlijk had voldaan aan de fysieke en muzikale eisen van deze partituur. De tweede omdat hij een werk heeft geschreven dat tot de verbeelding spreekt en een overweldigende indruk maakt op het publiek.

In het *Concerto Fabuleux* zijn de ‘oude’ en de ‘nieuwe’ Marijn Simons -voor zover je daar in het geval van een 21-jarige musicus van kunt spreken- een spannende symbiose met elkaar aangegaan. De drijvende en dwingende motoriek die zo kenmerkend is voor zijn composities, is er nog steeds. Maar daar heeft hij op originele wijze het element kleur aan toegevoegd. Opmerkelijk daarbij is, dat de orkestbehandeling in dit concert nogal sober is en er een groot contrast bestaat tussen de virtuoze en theatrale solopartij en de dienende, veelal percussieve rol van het orkest. Minder is meer, moet Simons hebben gedacht toen hij met de instrumentatie bezig was. Daar waar koper, violen of contrabassen zich met de zaak bemoeien, is hun inbreng zeer effectief en sfeerbepalend. En verrassend nieuw ook, zoals in het langzame tweede deel van deze driedelige, op de muzikale karakterisering van drie dieren (draak, weerwolf en eenhoorn) gebaseerde compositie. Het samenspel tussen de lange tonen van de vibrafoon en de golvende klanken van de Thaise gongs enerzijds en de etherische flageolettonen van de strijkers anderzijds geven het geheel iets mystieks, een effect dat door de wringende boventonen alleen nog maar wordt versterkt.

Daar tegenover plaatst Simons twee uitbundige buitendelen, waarin de solist zijn energie helemaal kwijt kan. In het eerste deel ontstaat een soort ostinate cadans in het orkest, waartegen de solist op allerlei trommels zijn virtuoos en ritmisch spel speelt. Het zeer grillige laatste deel is een echte tour de force voor de solist, die op elektronisch versterkte marimba allerlei onmogelijke capriolen moet uithalen, waarmee de componist het ontembare karakter van het uitgebeelde dier, de eenhoorn, wil aangeven.

Al met al is *Concerto Fabuleux* een zeer geslaagde compositie waarmee Marijn Simons een groot publiek aanspreekt. Dat het concert zich moeiteloos voegde in een programma met een groot werk uit de twintigste eeuw -*Three Places in New England* van Ives- en een groot hedendaags orkestwerk - Symfonie nr. 3 van MacMillan- geeft aan dat het met de muzikale inhoud wel goed zit.